

Dokument ten służy wyłącznie do celów informacyjnych i nie ma mocy prawnej. Unijne instytucje nie ponoszą żadnej odpowiedzialności za jego treść. Autentyczne wersje odpowiednich aktów prawnych, włącznie z ich preambułami, zostały opublikowane w Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej i są dostępne na stronie EUR-Lex. Bezpośredni dostęp do tekstów urzędowych można uzyskać za pośrednictwem linków zawartych w dokumencie

► **B** **ZALECENIE EUROPEJSKIEJ RADY DS. RYZYKA SYSTEMOWEGO**

z dnia 15 grudnia 2015 r.

w sprawie oceny skutków transgranicznych oraz dobrowolnej wzajemności środków polityki makroostrożnościowej

(ERRS/2015/2)

(2016/C 97/02)

(Dz.U. C 97 z 12.3.2016, s. 9)

zmienione przez:

		Dziennik Urzędowy		
		nr	strona	data
► <u>M1</u>	Zalecenie Europejskiej Rady ds. Ryzyka Systemowego z dnia 24 marca 2016 r.	C 153	1	29.4.2016
► <u>M2</u>	Zalecenie Europejskiej Rady ds. Ryzyka Systemowego z dnia 24 czerwca 2016 r.	C 290	1	10.8.2016
► <u>M3</u>	Zalecenie Europejskiej Rady ds. Ryzyka Systemowego z dnia 20 października 2017 r.	C 431	1	15.12.2017
► <u>M4</u>	Zalecenie Europejskiej Rady ds. Ryzyka Systemowego z dnia 8 stycznia 2018 r.	C 41	1	3.2.2018
► <u>M5</u>	Zalecenie Europejskiej Rady ds. Ryzyka Systemowego z dnia 16 lipca 2018 r.	C 338	1	21.9.2018
► <u>M6</u>	Zalecenie Europejskiej Rady ds. Ryzyka Systemowego z dnia 5 grudnia 2018 r.	C 39	1	1.2.2019
► <u>M7</u>	Zalecenie Europejskiej Rady ds. Ryzyka Systemowego z dnia 15 stycznia 2019 r.	C 106	1	20.3.2019

▼B**ZALECENIE EUROPEJSKIEJ RADY DS. RYZYKA SYSTEMOWEGO**

z dnia 15 grudnia 2015 r.

w sprawie oceny skutków transgranicznych oraz dobrowolnej wzajemności środków polityki makroostrożnościowej

(ERRS/2015/2)

(2016/C 97/02)

SEKCJA 1

ZALECENIA

Zalecenie A – Ocena skutków transgranicznych własnych środków polityki makroostrożnościowej odpowiednich organów

1. Zaleca się, aby przed przyjęciem własnych środków polityki makroostrożnościowej odpowiednie organy aktywujące dokonywały oceny skutków transgranicznych ich wdrożenia. Ocenie poddawane powinny być przynajmniej kanały przenoszenia funkcjonujące w związku z korektami z tytułu ryzyka oraz arbitrażem regulacyjnym, przy użyciu metodologii wskazanej w rozdziale 11 Podręcznika ERRS ⁽¹⁾.
2. Zaleca się, aby odpowiednie organy aktywujące dokonywały oceny możliwych:
 - a) skutków transgranicznych (przenoszenia działalności i arbitrażu regulacyjnego) wdrożenia środków polityki makroostrożnościowej w ich jurysdykcji; oraz
 - b) skutków transgranicznych proponowanych środków polityki makroostrożnościowej w odniesieniu do innych państw członkowskich oraz jednolitego rynku.
3. Zaleca się, aby odpowiednie organy aktywujące monitorowały przynajmniej raz w roku materializowanie się oraz ewolucję skutków transgranicznych wprowadzonych przez nie środków polityki makroostrożnościowej.

Zalecenie B – Powiadamianie oraz wnioski o wzajemność w odniesieniu do własnych środków polityki makroostrożnościowej odpowiednich organów

1. Zaleca się, aby odpowiednie organy aktywujące powiadamiały ERRS o środkach polityki makroostrożnościowej niezwłocznie po ich przyjęciu i nie później niż dwa tygodnie po ich przyjęciu. Powiadomienia powinny zawierać ocenę skutków transgranicznych oraz konieczności wzajemności ze strony innych odpowiednich organów. Odpowiednie organy aktywujące przekazują te informacje w języku angielskim, przy użyciu wzorów opublikowanych na stronie internetowej ERRS.

▼M3

2. W przypadku uznania wzajemności ze strony pozostałych państw członkowskich za konieczną dla zapewnienia skutecznego funkcjonowania odpowiednich środków zaleca się, aby odpowiednie organy aktywujące przekazywały ERRS, wraz z powiadomieniem o danym środku, wniosek o wzajemność. Wniosek taki powinien zawierać propozycję progę istotności.

▼B

3. W przypadku aktywowania środków polityki makroostrożnościowej przed przyjęciem niniejszego zalecenia lub w przypadku gdy

⁽¹⁾ Dostępny na stronie internetowej ERRS pod adresem www.esrb.europa.eu

▼B

wzajemność nie była uznana za konieczną w momencie wprowadzenia środków, ale odpowiedni organ aktywujący następnie zdecydował, że taka wzajemność stała się konieczna, zaleca się, aby odpowiednie organy aktywujące przekazywały ERRS wnioski o wzajemność.

Zalecenie C – Wzajemność w odniesieniu do środków polityki makroostrożnościowej innych odpowiednich organów**▼M7**

1. Zaleca się, aby odpowiednie organy zapewniały wzajemność w odniesieniu do środków polityki makroostrożnościowej przyjętych przez inne odpowiednie organy, co do których ERRS zaleca wzajemność. Zaleca się odwzajemnienie następujących środków, wymienionych w załączniku:

Estonia:

— bufor ryzyka systemowego w wysokości 1 % zastosowany na podstawie art. 133 dyrektywy 2013/36/UE do krajowych ekspozycji wszystkich instytucji kredytowych działających na podstawie zezwolenia na prowadzenie działalności w Estonii;

Finlandia:

— 15-procentowa wartość minimalna średniej wagi ryzyka w odniesieniu do mieszkaniowych kredytów hipotecznych zabezpieczonych hipoteką na jednostkach mieszkaniowych w Finlandii, stosowana zgodnie z art. 458 ust. 2 lit. d) pkt (vi) rozporządzenia (UE) nr 575/2013 do instytucji kredytowych działających na podstawie zezwolenia na prowadzenie działalności w Finlandii i stosujących metodę rankingów wewnętrznych (IRB) do obliczania regulacyjnych wymogów kapitałowych;

Belgia:

— narzut dotyczący wagi ryzykiem w odniesieniu do detalicznych ekspozycji zabezpieczonych nieruchomości mieszkalnymi zlokalizowanymi w Belgii, stosowany zgodnie z art. 458 ust. 2 lit. d) pkt (vi) rozporządzenia (UE) nr 575/2013 w odniesieniu do instytucji kredytowych działających na podstawie zezwolenia na prowadzenie działalności w Belgii i stosujących metodę rankingów wewnętrznych do obliczania regulacyjnych wymogów kapitałowych, składający się ze:

- a) zryczałtowanego narzutu dotyczącego wagi ryzykiem w wysokości 5 punktów procentowych; oraz
- b) proporcjonalnego narzutu dotyczącego wagi ryzykiem składającego się z 33 % ważonej ekspozycją średniej wagi ryzyka stosowanego do portfela detalicznych ekspozycji zabezpieczonych nieruchomości mieszkalnymi zlokalizowanymi w Belgii;

Francja:

— zmniejszenie limitu dotyczącego dużych ekspozycji przewidzianego w art. 395 ust. 1 rozporządzenia (UE) nr 575/2013, mającego zastosowanie do ekspozycji wobec dużych przedsiębiorstw niefinansowych o wysokim poziomie zadłużenia mających siedzibę we Francji do 5 % uznanego kapitału, stosowanego zgodnie z art. 458 ust. 2 lit. d) pkt (ii) rozporządzenia (UE) nr 575/2013 w odniesieniu do globalnych instytucji o znaczeniu systemowym i innych instytucji o znaczeniu systemowym na najwyższym szczeblu konsolidacji w ramach bankowej konsolidacji ostrożnościowej;

Szwecja:

— właściwa dla instytucji kredytowych wartość minimalna ważonej ekspozycją średniej wagi ryzyka na poziomie 25 % stosowana do portfela detalicznych ekspozycji zabezpieczonych hipotekami na nieruchomościach wobec dłużników będących rezydentami w Szwecji zgodnie z art. 458 ust. 2 lit. d) pkt (vi) rozporządzenia (UE) nr 575/2013 w odniesieniu do instytucji kredytowych działających na podstawie zezwolenia na prowadzenie działalności w Belgii i stosujących metodę rankingów wewnętrznych do obliczania regulacyjnych wymogów kapitałowych.

▼ B

2. Zaleca się, aby odpowiednie organy zapewniały wzajemność w odniesieniu do środków polityki makroostrożnościowej wskazanych w niniejszym zaleceniu poprzez wdrożenie takiego samego środka polityki makroostrożnościowej jak ten, który został wdrożony przez organ aktywujący. W przypadku gdy ten sam środek polityki makroostrożnościowej nie jest dostępny zgodnie z ustawodawstwem krajowym, zaleca się, aby odpowiednie organy zapewniły wzajemność, po konsultacji z ERRS, poprzez przyjęcie środka polityki makroostrożnościowej dostępnego w danej jurysdykcji o najbardziej równoważnym skutku w stosunku do aktywowanego środka polityki makroostrożnościowej.
3. O ile nie zaleca się dochowania konkretnego terminu w związku ze wzajemnością środka polityki makroostrożnościowej, zaleca się, aby odpowiednie organy przyjęły wzajemne środki polityki makroostrożnościowej nie później niż w terminie trzech miesięcy od opublikowania ostatnich zmian do niniejszego zalecenia w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*. O ile to możliwe, przyjęte oraz wzajemne środki powinny mieć taką samą datę aktywacji.

Zalecenie D – Powiadamanie o wzajemności w odniesieniu do środków polityki makroostrożnościowej innych odpowiednich organów

Zaleca się, aby odpowiednie organy powiadamiały ERRS o zapewnianiu wzajemności w odniesieniu do środków polityki makroostrożnościowej innych odpowiednich organów. Powiadomienia powinny być przesyłane nie później niż w terminie miesiąca od przyjęcia środka wzajemnego. Organ powiadamiające przekazują te informacje w języku angielskim, przy użyciu wzoru opublikowanego na stronie internetowej ERRS.

SEKCJA 2

IMPLEMENTACJA

1. Interpretacja

Użyte w niniejszym zaleceniu wyrażenia oznaczają:

- a) „aktywacja” – zastosowanie środka polityki makroostrożnościowej na poziomie krajowym;
- b) „przyjęcie” – decyzję podjętą przez odpowiedni organ dotyczącą wprowadzenia, objęcia wzajemnością lub zmiany środka polityki makroostrożnościowej;
- c) „usługa finansowa” – usługę o charakterze bankowym, kredytowym, ubezpieczeniowym, związanym z indywidualną emeryturą, inwestycyjnym lub płatniczym;
- d) „środek polityki makroostrożnościowej” – każdy środek ukierunkowany na zapobieganie ryzyku systemowemu w rozumieniu art. 2 lit. c) rozporządzenia (UE) nr 1092/2010 lub jego ograniczanie oraz przyjęty lub aktywowany przez odpowiedni organ zgodnie z prawem Unii lub prawem krajowym;
- e) „powiadomienie” – pisemne zawiadomienie ERRS w języku angielskim przez odpowiednie organy, w tym przez EBC, zgodnie z art. 9 rozporządzenia (UE) nr 1024/2013, dotyczące środka polityki makroostrożnościowej zgodnie m.in. z art. 133 dyrektywy 2013/36/UE i art. 458 rozporządzenia (UE) nr 575/2013, które może stanowić wniosek państwa członkowskiego o wzajemność zgodnie m.in. z art. 134 ust. 4 dyrektywy 2013/36/UE i art. 458 ust. 8 rozporządzenia (UE) nr 575/2013;

▼ B

- f) „wzajemność” – układ, na mocy którego odpowiedni organ w jednej jurysdykcji stosuje ten sam środek polityki makroostrożnościowej, jaki został ustalony przez odpowiedni organ aktywujący w innej jurysdykcji lub jemu równoważny, w odniesieniu do wszelkich instytucji finansowych znajdujących się w jego jurysdykcji, kiedy mają one ekspozycję na takie samo ryzyko w tej innej jurysdykcji;
- g) „odpowiedni organ aktywujący” – odpowiedni organ odpowiedzialny za stosowanie środka polityki makroostrożnościowej na poziomie krajowym;
- h) „odpowiedni organ” – organ, któremu powierzono przyjęcie lub aktywację środków polityki makroostrożnościowej, w tym:
- (i) wyznaczony organ zgodnie z rozdziałem 5 dyrektywy 2013/36/UE i art. 458 rozporządzenia (UE) nr 575/2013, właściwy organ w rozumieniu art. 4 ust. 1 pkt 40 rozporządzenia (UE) nr 575/2013, EBC zgodnie z art. 9 ust. 1 rozporządzenia (UE) nr 1024/2013; lub
 - (ii) organ makroostrożnościowy o celach, ustaleniach, uprawnieniach, wymogach w zakresie odpowiedzialności i innych cechach wskazanych w zaleceniu Europejskiej Rady ds. Ryzyka Systemowego ERRS/2011/3 ⁽¹⁾;

▼ M3

- i) „próg istotności” – próg ilościowy, poniżej którego ekspozycja indywidualnego dostawcy usług finansowych na zidentyfikowane ryzyko makroostrożnościowe w jurysdykcji, w której organ aktywujący stosuje środek polityki makroostrożnościowej, może być uznana za nieistotną.

▼ B**2. Wyłączenia****▼ M3**

1. Odpowiednie organy mogą wyłączyć indywidualnego dostawcę usług finansowych podlegającego ich jurysdykcji z obowiązku stosowania określonego wzajemnego środka polityki makroostrożnościowej, jeżeli dostawca taki ma nieistotne ekspozycje na zidentyfikowane ryzyko makroostrożnościowe w jurysdykcji, w której odpowiedni organ aktywujący stosuje przedmiotowy środek polityki makroostrożnościowej (zasada *de minimis*). Odpowiednie organy informują ERRS o takich wyłączeniach przy użyciu wzoru służącego do powiadamiania o środkach wzajemnych opublikowanego na stronie internetowej ERRS.

Na potrzeby stosowania zasady *de minimis* ERRS rekomenduje próg istotności na podstawie propozycji odpowiedniego organu aktywującego przedstawionej zgodnie z sekcją 1, zalecenie B(2). Kalibracja progu powinna bazować na najlepszych praktykach ustanowionych przez ERRS. Próg istotności jest rekomendowaną maksymalną wartością progową. Odpowiednie organy przyjmujące środki wzajemne mogą zastosować rekomendowaną wartość progową, ustanowić, w odpowiednich przypadkach, niższą wartość progową dla swojej jurysdykcji lub zapewnić wzajemność w odniesieniu do środka bez stosowania progu istotności. Stosując zasadę *de minimis*, organy powinny monitorować, czy nie dochodzi do przenoszenia działalności i arbitrażu regulacyjnego i, jeżeli to niezbędne, zamykać lukę prawną.

⁽¹⁾ Zalecenie Europejskiej Rady ds. Ryzyka Systemowego z dnia 22 grudnia 2011 r. w sprawie mandatu makroostrożnościowego organów krajowych (ERRS/2011/3) (Dz.U. C 41 z 14.2.2012, s. 1).

▼ B

2. W przypadku gdy odpowiednie organy odwzajemnią i ujawnią dany środek, zanim objęcie go wzajemnością zostanie zalecone w niniejszym zaleceniu, nie ma potrzeby zmiany środka wzajemnego, nawet jeśli różni się on od środka wdrożonego przez organ aktywujący.

3. Terminy i sprawozdawczość

1. Odpowiednie organy informują ERRS oraz Radę o działaniach podjętych w odpowiedzi na niniejsze zalecenie lub we właściwy sposób uzasadniają niepodjęcie takich działań. Sprawozdania podlegają przesyłaniu co dwa lata, a pierwsze z nich podlega przesyłaniu do dnia 30 czerwca 2017 r. Sprawozdania powinny zawierać co najmniej:

- a) informacje dotyczące treści i czasu podjętych działań;
- b) ocenę funkcjonowania podjętych działań z perspektywy celów niniejszego zalecenia;
- c) szczegółowe uzasadnienie wyłączeń przyznanych zgodnie z zasadą *de minimis*, a także braku działań lub odejścia od niniejszego zalecenia, w tym wszelkich opóźnień.

2. W przypadku wspólnej odpowiedzialności odpowiednie organy powinny współpracować ze sobą w celu terminowego przekazania wymaganych informacji.

3. Zachęca się odpowiednie organy do informowania ERRS o projektowanych środkach polityki makroostrożnościowej w najwcześniejszym możliwym terminie.

4. Wzajemny środek polityki makroostrożnościowej uważa się za równoważny, jeżeli, w zakresie, w jakim to możliwe:

- a) ma on ten sam skutek gospodarczy;
- b) ma on ten sam zakres zastosowania; oraz
- c) przewiduje on te same konsekwencje (sankcje) w przypadku niezastosowania się do niego.

▼ M3**4. Zmiany niniejszego zalecenia**

Rada Generalna zdecyduje o konieczności wprowadzenia zmian do niniejszego zalecenia. Zmiany takie dotyczą w szczególności wszelkich dodatkowych lub zmienionych środków polityki makroostrożnościowej mających zostać objętych wzajemnością zgodnie z zaleceniem C oraz związanych z nimi załączników zawierających informacje dotyczące danego środka, w tym progu istotności ustalonego przez ERRS. Jeżeli realizacja jednego lub większej liczby zaleceń wymaga podjęcia inicjatyw ustawodawczych, Rada Generalna może także przedłużyć terminy określone w punktach poprzedzających. W szczególności Rada Generalna może podjąć decyzję o zmianie niniejszego zalecenia po dokonaniu przez Komisję Europejską rewizji zasad dotyczących obowiązkowego uznawania zgodnie z prawem Unii lub na podstawie doświadczenia zdobytego podczas funkcjonowania układu o dobrowolnej wzajemności, o którym mowa w niniejszym zaleceniu.

▼B

5. Monitorowanie i ocena

1. Sekretariat ERRS:

- a) udziela pomocy odpowiednim organom poprzez ułatwianie koordynacji składania sprawozdań, dostarczanie odpowiednich wzorów oraz, w razie potrzeby, szczegółowe określanie procedury i terminów w odniesieniu do zapewniania zgodności z niniejszym zaleceniem;
- b) weryfikuje zapewnianie zgodności z niniejszym zaleceniem przez odpowiednie organy, w tym zapewnia im wsparcie na ich wniosek, oraz przekazuje sprawozdania dotyczące zgodności Radzie Generalnej.

2. Rada Generalna ocenia działania odpowiednich organów i przedstawiane przez nich uzasadnienia oraz, w razie potrzeby, stwierdza nieodpowiednie zastosowanie się do niniejszego zalecenia lub brak odpowiedniego uzasadnienia przez odpowiednie organy niepodjęcia przez nie działań.

▼ M7*Załącznik***Estonia****Bufor ryzyka systemowego w wysokości 1 % stosowany na podstawie art. 133 dyrektywy 2013/36/UE do krajowych ekspozycji instytucji kredytowych działających na podstawie zezwolenia na prowadzenie działalności w Estonii****I. Opis środka**

1. Środek zastosowany przez Estonię jest buforem ryzyka systemowego w wysokości 1 % zastosowanym na podstawie art. 133 dyrektywy 2013/36/UE do krajowych ekspozycji instytucji kredytowych działających na podstawie zezwolenia na prowadzenie działalności w Estonii.

II. Wzajemność

2. W przypadku państw członkowskich, które wdrożyły art. 134 dyrektywy 2013/36/UE do prawa krajowego, zaleca się, aby odpowiednie organy zapewniły wzajemność wprowadzonego przez Estonię środka do zlokalizowanych w Estonii ekspozycji instytucji kredytowych działających na podstawie zezwoleń na działalność w danym kraju, zgodnie z art. 134 ust. 1 dyrektywy 2013/36/UE. Na potrzeby niniejszego punktu stosuje się termin określony w zaleceniu C(3).
3. W przypadku państw członkowskich, które nie wdrożyły art. 134 dyrektywy 2013/36/UE do prawa krajowego, zaleca się, aby odpowiednie organy zapewniły wzajemność wprowadzonego przez Estonię środka do zlokalizowanych w Estonii ekspozycji instytucji kredytowych działających na podstawie zezwoleń na działalność w danym kraju, zgodnie z zaleceniem C(2). Zaleca się, aby odpowiednie organy przyjęły zbliżone środki w terminie sześciu miesięcy.

III. Próg istotności

4. Uzupełnieniem tego środka jest właściwy dla instytucji próg istotności wynoszący 250 mln EUR, stosowany do ekspozycji zlokalizowanych w Estonii, mający na celu sterowanie potencjalnym stosowaniem zasady *de minimis* przez odpowiednie organy odwzajemniające środek.
5. Zgodnie z sekcją 2.2.1 zalecenia ERRS/2015/2 odpowiednie organy danego państwa członkowskiego mogą objąć zwolnieniem instytucje kredytowe działające na podstawie zezwolenia na prowadzenie działalności w danym państwie członkowskim, posiadające ekspozycje zlokalizowane w Estonii, których wartość nie przekracza progu istotności wynoszącego 250 mln EUR. Stosując próg istotności, odpowiednie organy powinny monitorować istotność ekspozycji oraz zaleca się, aby stosowały środek stosowany przez Estonię w stosunku do instytucji kredytowych działających na podstawie zezwolenia na prowadzenie działalności w danym państwie członkowskim uprzednio objętych zwolnieniem w przypadku przekroczenia progu istotności w wysokości 250 mln EUR.
6. W przypadku braku instytucji kredytowych działających na podstawie zezwolenia na prowadzenie działalności w zainteresowanych państwach członkowskich posiadających ekspozycje zlokalizowane w Estonii w wysokości co najmniej 250 mln EUR odpowiednie organy zainteresowanych państw członkowskich mogą podjąć decyzję o nieodwzajemnianiu środka stosowanego przez Estonię zgodnie z sekcją 2.2.1 zalecenia ERRS/2015/2. W takim przypadku odpowiednie organy powinny monitorować istotność ekspozycji, przy czym zaleca się, aby odwzajemniły środek stosowany przez Estonię, gdy któraś z instytucji kredytowych działających na podstawie zezwolenia na prowadzenie działalności w danym państwie członkowskim przekroczy próg 250 mln EUR.
7. Zgodnie z sekcją 2.2.1 zalecenia ERRS/2015/2 próg istotności w wysokości 250 mln EUR stanowi zalecany próg maksymalny. Odpowiednie organy przyjmujące środki wzajemne mogą zatem, zamiast stosować zalecony próg, ustanowić, w odpowiednich przypadkach, niższą wartość progową dla swojej jurysdykcji lub zapewnić wzajemność w odniesieniu do danego środka bez stosowania progu istotności.

▼ M7**Finlandia**

Właściwy dla instytucji kredytowych 15-procentowy poziom minimalny średniej wagi ryzyka dla kredytów zabezpieczonych hipoteką na jednostkach mieszkaniowych w Finlandii, mający zastosowanie do instytucji kredytowych stosujących metodę rankingów wewnętrznych (IRB) zgodnie z art. 458 ust. 2 lit. d) pkt (vi) rozporządzenia (UE) nr 575/2013.

I. Opis środka

1. Środek stosowany przez Finlandię zgodnie z art. 458 ust. 2 lit. d) pkt (vi) rozporządzenia (UE) nr 575/2013 obejmuje właściwą dla instytucji kredytowych wartość minimalną średniej wagi ryzyka w wysokości 15 % na poziomie portfela dla kredytów zabezpieczonych hipoteką na jednostkach mieszkaniowych w Finlandii, dotyczącą instytucji kredytowych stosujących metodę rankingów wewnętrznych (IRB).

II. Wzajemność

2. Zgodnie z art. 458 ust. 5 rozporządzenia (UE) nr 575/2013 zaleca się, aby odpowiednie organy zainteresowanych państw członkowskich zapewniły wzajemność w odniesieniu do środka stosowanego przez Finlandię i stosowały go do należących do instytucji kredytowych stosujących metodę rankingów wewnętrznych (IRB) portfeli detalicznych kredytów hipotecznych zabezpieczonych na jednostkach mieszkaniowych w Finlandii, udzielonych przez zlokalizowane w Finlandii oddziały działające na podstawie zezwolenia na prowadzenie działalności w danym kraju. Na potrzeby niniejszego punktu stosuje się termin określony w zaleceniu C(3).
3. Zaleca się także, aby odpowiednie organy odwzajemniły środek stosowany przez Finlandię i stosowały go do należących do instytucji kredytowych stosujących metodę ratingów wewnętrznych (IRB) portfeli detalicznych kredytów hipotecznych zabezpieczonych na jednostkach mieszkaniowych w Finlandii, udzielonych bezpośrednio transgranicznie przez instytucje kredytowe z siedzibą w swoich odpowiednich jurysdykcjach. Na potrzeby niniejszego punktu stosuje się termin określony w zaleceniu C(3).
4. Zgodnie z zaleceniem C(2) zaleca się, aby odpowiednie organy – po zasięgnięciu opinii ERRS – stosowały dostępne w ich jurysdykcjach środki polityki makroostrożnościowej mające najbardziej zbliżony efekt do opisanego powyżej środka, w stosunku do którego zaleca się wzajemność, w tym poprzez przyjęcie środków i kompetencji nadzorczych określonych w tytule VII, rozdziale 2, sekcji IV dyrektywy 2013/36/UE. Zaleca się, aby odpowiednie organy przyjęły zbliżone środki w terminie czterech miesięcy.

III. Próg istotności

5. Uzupełnieniem tego środka jest próg istotności w wysokości 1 mld EUR ekspozycji na rynek mieszkaniowych kredytów hipotecznych w Finlandii, mający na celu sterowanie potencjalnym stosowaniem zasady *de minimis* przez państwa członkowskie zapewniające wzajemność.
6. Zgodnie z sekcją 2.2.1 zalecenia ERRS/2015/2 odpowiednie organy zainteresowanych państw członkowskich mogą objąć zwolnieniem poszczególne instytucje kredytowe stosujące metodę IRB i posiadające nieistotne portfele detalicznych kredytów hipotecznych zabezpieczonych na jednostkach mieszkaniowych w Finlandii poniżej progu istotności w wysokości 1 mld EUR. W takim przypadku odpowiednie organy powinny monitorować istotność ekspozycji, przy czym zaleca się, aby odwzajemniły środek, gdy któraś z instytucji kredytowych stosujących metodę IRB przekroczy próg 1 mld EUR.
7. W przypadku braku instytucji kredytowych stosujących metodę IRB działających na podstawie zezwolenia na prowadzenie działalności w innych zainteresowanych państwach członkowskich, posiadających oddziały zlokalizowane w Finlandii lub świadczących usługi finansowe bezpośrednio w Finlandii i mających ekspozycje na fińskim rynku

▼ **M7**

kredytów hipotecznych w wysokości co najmniej 1 mld EUR, odpowiednie organy zainteresowanych państw członkowskich mogą podjąć decyzję o nieodwzajemnianiu środka zgodnie z sekcją 2.2.1 zalecenia ERRS/2015/2. W takim przypadku odpowiednie organy powinny monitorować istotność ekspozycji, przy czym zaleca się, aby odwzajemniły środek, gdy któraś z instytucji kredytowych stosujących metodę IRB przekroczy próg 1 mld EUR.

Belgia

Narzut dotyczący wżenia ryzykiem w odniesieniu do detalicznych ekspozycji zabezpieczonych nieruchomościami mieszkalnymi zlokalizowanymi w Belgii, nałożony na instytucje kredytowe działające na podstawie zezwolenia na prowadzenie działalności w Belgii i stosujące metodę IRB, stosowany zgodnie z art. 458 ust. 2 lit. d) pkt (vi) rozporządzenia (UE) nr 575/2013. Narzut składa się z dwóch elementów:

- a) **zryczałtowanego narzutu dotyczącego wżenia ryzykiem w wysokości 5 punktów procentowych; i**
- b) **proporcjonalnego narzutu dotyczącego wżenia ryzykiem składającego się z 33 % ważonej ekspozycją średniej wagi ryzyka stosowanego do portfela detalicznych ekspozycji zabezpieczonych nieruchomościami mieszkalnymi zlokalizowanymi w Belgii.**

I. Opis środka

1. Belgijski środek, stosowany zgodnie z art. 458 ust. 2 lit. d) pkt (vi) rozporządzenia (UE) nr 575/2013 i nałożony na instytucje kredytowe działające na podstawie zezwolenia na prowadzenie działalności w Belgii i stosujące metodę IRB, obejmuje narzut dotyczący wżenia ryzykiem w odniesieniu do detalicznych ekspozycji zabezpieczonych nieruchomościami mieszkalnymi zlokalizowanymi w Belgii składający się z dwóch elementów:

- a) Pierwszy element obejmuje 5-procentowe zwiększenie wagi ryzyka dla ekspozycji detalicznych zabezpieczonych nieruchomościami mieszkalnymi zlokalizowanymi w Belgii uzyskane po obliczeniu drugiej części narzutu dotyczącego wżenia ryzykiem zgodnie z lit. b).
- b) Drugi element obejmuje zwiększenie dotyczące wżenia ryzykiem o 33 % ważonej ekspozycją średniej wagi ryzyka stosowane do portfela detalicznych ekspozycji zabezpieczonych nieruchomościami mieszkalnymi zlokalizowanymi w Belgii. Średnia ważona ekspozycją jest średnią wag ryzyka poszczególnych kredytów obliczoną zgodnie z art. 154 rozporządzenia (UE) nr 575/2013 ważoną odpowiednią wartością ekspozycji.

II. Wzajemność

2. Zgodnie z art. 458 ust. 5 rozporządzenia (UE) nr 575/2013 zaleca się, aby odpowiednie organy zainteresowanych państw członkowskich odwzajemniły środek stosowany przez Belgię poprzez zastosowanie go do zlokalizowanych w Belgii oddziałów instytucji kredytowych stosujących metodę IRB, które działają na podstawie zezwolenia na prowadzenie działalności w danym państwie członkowskim, w terminie określonym w zaleceniu C(3).
3. Zaleca się, aby odpowiednie organy odwzajemniły środek stosowany przez Belgię, stosując go do instytucji kredytowych działających na podstawie zezwolenia na prowadzenie działalności w danym państwie członkowskim stosujących metodę IRB, które posiadają bezpośrednie ekspozycje detaliczne zabezpieczone nieruchomościami mieszkalnymi zlokalizowanymi w Belgii. Zgodnie z zaleceniem C(2) odpowiednim organom zaleca się stosowanie tego samego środka, co środek wdrożony w Belgii przez organ aktywujący, w terminie określonym w zaleceniu C(3).

▼ **M7**

4. W przypadku gdy taki sam środek polityki makroostrożnościowej nie jest dostępny w danej jurysdykcji, zaleca się, by odpowiednie organy stosowały dostępne w ich jurysdykcjach środki polityki makroostrożnościowej mające najbardziej zbliżony efekt do opisanego powyżej środka, co do którego zaleca się wzajemność, w tym poprzez przyjęcie środków i kompetencji nadzorczych określonych w tytule VII, rozdziale 2, sekcji IV dyrektywy 2013/36/UE. Zaleca się, aby odpowiednie organy przyjęły równoważny środek nie później niż cztery miesiące po opublikowaniu niniejszego zalecenia w Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej.

III. Próg istotności

5. Uzupełnieniem tego środka jest próg istotności właściwy dla instytucji w wysokości 2 mld EUR, mający na celu sterowanie potencjalnym stosowaniem zasady *de minimis* przez odpowiednie organy odwzajemniające środek.
6. Zgodnie z sekcją 2.2.1 zalecenia ERRS/2015/2 odpowiednie organy danego państwa członkowskiego mogą objąć zwolnieniem instytucje kredytowe działające na podstawie zezwolenia na prowadzenie działalności w danym państwie członkowskim, które stosują metodę IRB i posiadają nieistotne ekspozycje detaliczne zabezpieczone nieruchomościami mieszkalnymi w Belgii, których wartość nie przekracza progu istotności wynoszącego 2 mld EUR. Stosując próg istotności, odpowiednie organy powinny monitorować istotność ekspozycji oraz powinny stosować środek stosowany przez Belgię w stosunku do poszczególnych instytucji kredytowych działających na podstawie zezwolenia na prowadzenie działalności w danym państwie członkowskim uprzednio objętych zwolnieniem w przypadku przekroczenia progu istotności w wysokości 2 mld EUR.
7. W przypadku braku instytucji kredytowych działających na podstawie zezwolenia na prowadzenie działalności w zainteresowanych państwach członkowskich, których oddziały są zlokalizowane w Belgii lub które mają bezpośrednie ekspozycje detaliczne zabezpieczone nieruchomościami mieszkalnymi w Belgii, które stosują metodę IRB i które posiadają ekspozycje wobec belgijskiego rynku nieruchomości mieszkalnych w wysokości co najmniej 2 mld EUR, odpowiednie organy zainteresowanych państw członkowskich mogą, zgodnie z sekcją 2.2.1 zalecenia ERRS/2015/2, podjąć decyzję o nieodwzajemnianiu środka stosowanego przez Belgię. W takim przypadku odpowiednie organy powinny monitorować istotność ekspozycji, przy czym zaleca się, aby odwzajemniły środek stosowany przez Belgię, gdy któraś z instytucji kredytowych stosujących metodę IRB przekroczy próg 2 mld EUR.
8. Zgodnie z sekcją 2.2.1 zalecenia ERRS/2015/2 próg istotności w wysokości 2 mld EUR stanowi zalecany próg maksymalny. Odpowiednie organy przyjmujące środki wzajemne mogą zatem, zamiast stosować zalecany próg, ustanowić, w odpowiednich przypadkach, niższą wartość progową dla swojej jurysdykcji lub zapewnić wzajemność w odniesieniu do danego środka bez stosowania progu istotności.

Francja

Zmniejszenie limitu dotyczącego dużych ekspozycji przewidzianego w art. 395 ust. 1 rozporządzenia (UE) nr 575/2013 mającego zastosowanie do ekspozycji wobec dużych przedsiębiorstw niefinansowych o wysokim poziomie zadłużenia, mających siedzibę we Francji, do 5 % uznanego kapitału, stosowanego zgodnie z art. 458 ust. 2 lit. d) pkt (ii) rozporządzenia (UE) nr 575/2013 w odniesieniu do globalnych instytucji o znaczeniu systemowym i innych instytucji o znaczeniu systemowym na najwyższym szczeblu konsolidacji w ramach bankowej konsolidacji ostrożnościowej.

I. Opis środka

1. Środek stosowany przez Francję na podstawie art. 458 ust. 2 lit. d) pkt (ii) rozporządzenia (UE) nr 575/2013 i nałożony na globalne instytucje o znaczeniu systemowym i inne instytucje o znaczeniu systemowym na najwyższym szczeblu konsolidacji w ramach bankowej konsolidacji ostrożnościowej (nie na poziomie subskonsolidowanym) polega na zmniejszeniu limitu dotyczącego dużych ekspozycji do 5 % ich uznanego kapitału w odniesieniu do ekspozycji wobec dużych przedsiębiorstw niefinansowych o wysokim poziomie zadłużenia mających siedzibę we Francji.

▼ M7

2. Przez przedsiębiorstwo niefinansowe rozumie się osobę fizyczną lub osobę prawną prawa prywatnego z siedzibą we Francji, która na szczeblu indywidualnym oraz na najwyższym szczeblu konsolidacji należy do sektora przedsiębiorstw niefinansowych w rozumieniu pkt 2.45 załącznika A do rozporządzenia (UE) Parlamentu Europejskiego i Rady nr 549/2013 ⁽¹⁾.
3. Środek ten stosuje się do ekspozycji wobec przedsiębiorstw niefinansowych mających siedzibę we Francji oraz do ekspozycji wobec grup powiązanych przedsiębiorstw niefinansowych w następujący sposób:
 - a) w przypadku przedsiębiorstw niefinansowych, które są częścią grupy powiązanych przedsiębiorstw niefinansowych mających siedzibę na najwyższym szczeblu konsolidacji we Francji, środek ten odnosi się do sumy ekspozycji netto wobec grupy i wszystkich podmiotów z nią powiązanych w rozumieniu art. 4 ust. 1 pkt 39 rozporządzenia (UE) nr 575/2013;
 - b) w przypadku przedsiębiorstw niefinansowych, które są częścią grupy powiązanych przedsiębiorstw niefinansowych mających siedzibę na najwyższym poziomie konsolidacji poza Francją, środek ten odnosi się do sumy:
 - (i) ekspozycji wobec przedsiębiorstw niefinansowych mających siedzibę we Francji;
 - (ii) ekspozycji wobec podmiotów we Francji lub za granicą, nad którymi przedsiębiorstwa, o których mowa w pkt (i), sprawują bezpośrednią lub pośrednią kontrolę w rozumieniu art. 4 ust. 1 pkt 39 rozporządzenia (UE) nr 575/2013; oraz
 - (iii) ekspozycji wobec podmiotów we Francji lub za granicą, które są ekonomicznie zależne od przedsiębiorstw niefinansowych, o których mowa w pkt (i), w rozumieniu art. 4 ust. 1 pkt 39 rozporządzenia (UE) nr 575/2013.

Środek ten nie ma zatem zastosowania wobec przedsiębiorstw niefinansowych, które nie mają siedziby we Francji i które nie są spółkami zależnymi ani podmiotami ekonomicznie zależnymi od przedsiębiorstw niefinansowych mających siedzibę we Francji, ani też nie są bezpośrednio lub pośrednio kontrolowane przez takie przedsiębiorstwa.

Zgodnie z art. 395 ust. 1 rozporządzenia (UE) nr 575/2013 środek ten ma zastosowanie po uwzględnieniu skutków technik ograniczania ryzyka kredytowego i wyłączeń na podstawie z art. 399–403 rozporządzenia (UE) nr 575/2013.
4. Globalna instytucja o znaczeniu systemowym lub inna instytucja o znaczeniu systemowym musi uznawać przedsiębiorstwo niefinansowe mające siedzibę we Francji za duże, jeżeli wartość jej pierwotnej ekspozycji wobec danego przedsiębiorstwa lub wobec grupy powiązanych przedsiębiorstw niefinansowych w rozumieniu pkt 3 jest równa 300 mln EUR lub przewyższa tę kwotę. Wartość pierwotnej ekspozycji oblicza się zgodnie z art. 389 i 390 rozporządzenia (UE) nr 575/2013 przed uwzględnieniem skutków technik ograniczania ryzyka kredytowego i wyłączeń określonych w art. 399–403 rozporządzenia (UE) nr 575/2013, zgodnie z informacjami przekazanymi na podstawie art. 9 rozporządzenia wykonawczego Komisji (UE) nr 680/2014 ⁽²⁾.
5. Uważa się, że przedsiębiorstwo niefinansowe charakteryzuje się wysokim poziomem zadłużenia, jeśli jego wskaźnik dźwigni finansowej jest wyższy niż 100 %, a wskaźnik pokrycia kosztów finansowych jest niższy niż trzy, przy obliczeniach na najwyższym szczeblu konsolidacji grupowej dokonanych w następujący sposób:

⁽¹⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 549/2013 z dnia 21 maja 2013 r. w sprawie europejskiego systemu rachunków narodowych i regionalnych w Unii Europejskiej (Dz.U. L 174 z 26.6.2013, s. 1).

⁽²⁾ Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) nr 680/2014 z dnia 16 kwietnia 2014 r. ustanawiające wykonawcze standardy techniczne dotyczące sprawozdawczości nadzorczej instytucji zgodnie z rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 575/2013 (Dz.U. L 191 z 28.6.2014, s. 1).

▼ M7

- a) wskaźnik dźwigni finansowej stanowi stosunek zadłużenia ogółem po potrąceniu środków pieniężnych do kapitału własnego; a
- b) wskaźnik pokrycia kosztów finansowych stanowi stosunek pomiędzy, z jednej strony, wartością dodaną powiększoną o dotacje operacyjne, przy potrąceniu: (i) kosztów wynagrodzeń; (ii) podatków i ceł operacyjnych; (iii) innych zwykłych kosztów operacyjnych netto z wyłączeniem odsetek netto i podobnych kosztów; oraz (iv) amortyzacji a, z drugiej strony, odsetkami i podobnymi kosztami.

Wskaźniki te oblicza się na podstawie zagregowanych danych księgowych określonych zgodnie z obowiązującymi standardami, wykazanych w sprawozdaniach finansowych danego przedsiębiorstwa niefinansowego, w stosownych przypadkach poświadczonych przez biegłego rewidenta.

II. Wzajemność

- 6. Zaleca się, aby odpowiednie organy zapewniły wzajemność środka stosowanego przez Francję poprzez zastosowanie go w stosunku do działających na podstawie zezwolenia na prowadzenie działalności w danym państwie członkowskim globalnych instytucji o znaczeniu systemowym oraz innych instytucji o znaczeniu systemowym na najwyższym poziomie konsolidacji w obrębie bankowej konsolidacji ostrożnościowej w jurysdykcji.
- 7. W przypadku gdy ten sam środek polityki makroostrożnościowej nie jest dostępny w danej jurysdykcji zgodnie z zaleceniem C(2) zaleca się, aby odpowiednie organy, po konsultacji z ERRS, zastosowały środek polityki makroostrożnościowej dostępny w ich jurysdykcji o najbardziej zbliżonym skutku w stosunku do środka, o którym mowa powyżej, co do którego zaleca się wzajemność. Zaleca się, aby odpowiednie organy przyjęły zbliżony środek nie później niż sześć miesięcy po opublikowaniu niniejszego zalecenia w Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej.

III. Próg istotności

- 8. Uzupelnieniem tego środka jest łączny próg istotności mający na celu sterowanie potencjalnym stosowaniem zasady *de minimis* przez odpowiednie organy odwzajemniające środek, na który składają się:
 - a) próg 2 mld EUR dla całkowitej pierwotnej wartości ekspozycji działających na podstawie zezwolenia na prowadzenie działalności w danym państwie członkowskim globalnych instytucji o znaczeniu systemowym oraz innych instytucji o znaczeniu systemowym na najwyższym szczeblu konsolidacji w ramach bankowej konsolidacji ostrożnościowej wobec francuskiego sektora przedsiębiorstw niefinansowych;
 - b) próg 300 mln EUR mający zastosowanie do działających na podstawie zezwolenia na prowadzenie działalności w danym państwie członkowskim globalnych instytucji o znaczeniu systemowym oraz innych instytucji o znaczeniu systemowym będący równy progowi, o którym mowa w lit. a) lub od niego wyższy, dla:
 - (i) pojedynczej pierwotnej ekspozycji wobec przedsiębiorstwa niefinansowego mającego siedzibę we Francji;
 - (ii) sumy pierwotnych ekspozycji wobec grupy powiązanych przedsiębiorstw niefinansowych, których siedziba na najwyższym szczeblu konsolidacji znajduje się we Francji, obliczonej zgodnie z pkt 3 lit. a);
 - (iii) sumy pierwotnych ekspozycji wobec przedsiębiorstw niefinansowych mających siedzibę we Francji, które wchodzi w skład grupy powiązanych przedsiębiorstw niefinansowych mających siedzibę na najwyższym szczeblu konsolidacji poza Francją, zgodnie z danymi przekazywanymi na wzorach C 28.00 i C 29.00 załącznika VIII do rozporządzenia wykonawczego (UE) nr 680/2014;
 - c) próg 5 % uznanego kapitału globalnych instytucji o znaczeniu systemowym oraz innych instytucji o znaczeniu systemowym na najwyższym szczeblu konsolidacji dla ekspozycji określonych w lit. b) po uwzględnieniu skutków technik ograniczania ryzyka kredytowego i wyłączeń zgodnie z art. 399–403 rozporządzenia (UE) nr 575/2013.

▼ M7

Progi, o których mowa w lit. b) i c), stosuje się niezależnie od tego, czy dany podmiot lub przedsiębiorstwo niefinansowe charakteryzuje się wysokim poziomem zadłużenia, czy nie.

Wartość pierwotnej ekspozycji, o której mowa w lit. a) i b), oblicza się zgodnie z art. 389 i 390 rozporządzenia (UE) nr 575/2013 przed uwzględnieniem skutków technik ograniczania ryzyka kredytowego i wyłączeń określonych w art. 399–403 rozporządzenia (UE) nr 575/2013, o których informacje przekazuje się zgodnie z art. 9 rozporządzenia wykonawczego (UE) nr 680/2014.

9. Zgodnie z sekcją 2.2.1 zalecenia ERRS/2015/2 odpowiednie organy danego państwa członkowskiego mogą zwolnić z obowiązku stosowania określonego środka działające na podstawie zezwolenia na prowadzenie działalności w danym państwie członkowskim globalne instytucje o znaczeniu systemowym oraz inne instytucje o znaczeniu systemowym na najwyższym szczeblu konsolidacji w ramach bankowej konsolidacji ostrożnościowej, które nie przekraczają łącznego progu istotności, o którym mowa w pkt 8. Stosując próg istotności, odpowiednie organy powinny monitorować istotność ekspozycji działających na podstawie zezwolenia na prowadzenie działalności w danym państwie członkowskim globalnych instytucji o znaczeniu systemowym oraz innych instytucji o znaczeniu systemowym wobec francuskiego sektora przedsiębiorstw niefinansowych, jak również koncentrację ekspozycji działających na podstawie zezwolenia na prowadzenie działalności w danym państwie członkowskim globalnych instytucji o znaczeniu systemowym oraz innych instytucji o znaczeniu systemowym wobec dużych przedsiębiorstw niefinansowych mających siedzibę we Francji, a także zaleca się stosowanie przez nie środka stosowanego przez Francję w stosunku do działających na podstawie zezwolenia na prowadzenie działalności w danym państwie członkowskim globalnych instytucji o znaczeniu systemowym lub innych instytucji o znaczeniu systemowym na najwyższym szczeblu konsolidacji w ramach bankowej konsolidacji ostrożnościowej, które uprzednio zwolniono z obowiązku stosowania tego środka, w przypadku przekroczenia przez nie łącznego progu istotności, o którym mowa w pkt 8. Zachęca się również odpowiednie organy do sygnalizowania innym uczestnikom rynku w ich jurysdykcji ryzyka systemowego związanego ze zwiększoną dźwignią finansową dużych przedsiębiorstw niefinansowych mających siedzibę we Francji.
10. W przypadku braku globalnych instytucji o znaczeniu systemowym oraz innych instytucji o znaczeniu systemowym na najwyższym szczeblu konsolidacji w ramach bankowej konsolidacji ostrożnościowej, które uzyskały zezwolenie na prowadzenie działalności w danych państwach członkowskich i których wartość ekspozycji wobec francuskiego sektora przedsiębiorstw niefinansowych przekracza próg istotności, o którym mowa w pkt 8, odpowiednie organy zainteresowanych państw członkowskich mogą, zgodnie z sekcją 2.2.1 zalecenia ERRS/2015/2, podjąć decyzję o nieodwzajemnianiu środka stosowanego przez Francję. W takim przypadku odpowiednie organy powinny monitorować istotność ekspozycji działających na podstawie zezwolenia na prowadzenie działalności w danym państwie członkowskim globalnych instytucji o znaczeniu systemowym oraz innych instytucji o znaczeniu systemowym wobec francuskiego sektora przedsiębiorstw niefinansowych, jak również koncentrację ekspozycji działających na podstawie zezwolenia na prowadzenie działalności w danym państwie członkowskim globalnych instytucji o znaczeniu systemowym oraz innych instytucji o znaczeniu systemowym wobec dużych przedsiębiorstw niefinansowych mających siedzibę we Francji, a także zaleca się odwzajemnienie przez nie środka stosowanego przez Francję w przypadku przekroczenia przez globalną instytucję o znaczeniu systemowym lub inną instytucję o znaczeniu systemowym na najwyższym szczeblu konsolidacji w ramach bankowej konsolidacji ostrożnościowej łącznego progu istotności, o którym mowa w pkt 8. Zachęca się również odpowiednie organy do sygnalizowania innym uczestnikom rynku w ich jurysdykcji ryzyka systemowego związanego ze zwiększoną dźwignią finansową dużych przedsiębiorstw niefinansowych mających siedzibę we Francji.
11. Zgodnie z sekcją 2.2.1 zalecenia ERRS/2015/2 łączny próg istotności, o którym mowa w pkt 8, stanowi zalecany próg maksymalny. Odpowiednie organy przyjmujące środki wzajemne mogą zatem, zamiast stosować zalecany próg, ustanowić, w odpowiednich przypadkach, niższą wartość progową dla swojej jurysdykcji lub zapewnić wzajemność w odniesieniu do danego środka bez stosowania progu istotności.

▼ M7

Szwecja

Właściwa dla instytucji kredytowych wartość minimalna ważonej ekspozycja średniej wagi ryzyka na poziomie 25 % stosowana do portfela detalicznych ekspozycji zabezpieczonych hipotekami na nieruchomościach wobec dłużników będących rezydentami w Szwecji zgodnie z art. 458 ust. 2 lit. d) pkt (vi) rozporządzenia (UE) nr 575/2013 w odniesieniu do instytucji kredytowych działających na podstawie zezwolenia na prowadzenie działalności w Szwecji i stosujących metodę rankingów wewnętrznych do obliczania regulacyjnych wymogów kapitałowych.

I. Opis środka

1. Środek stosowany przez Szwecję zgodnie z art. 458 ust. 2 lit. d) pkt (vi) rozporządzenia (UE) nr 575/2013 i nałożony na instytucje kredytowe działające na podstawie zezwolenia na prowadzenie działalności w Szwecji i stosujące metodę IRB stanowi właściwą dla instytucji kredytowych wartość minimalną ważonej ekspozycją średniej wagi ryzyka na poziomie 25 % stosowaną do portfela detalicznych ekspozycji zabezpieczonych hipotekami na nieruchomościach wobec dłużników będących rezydentami w Szwecji.
2. Średnia ważona ekspozycją jest średnią wag ryzyka poszczególnych ekspozycji obliczoną zgodnie z art. 154 rozporządzenia (UE) nr 575/2013 ważoną odpowiednią wartością ekspozycji.

II. Wzajemność

3. Zgodnie z art. 458 ust. 5 rozporządzenia (UE) nr 575/2013 zaleca się, aby odpowiednie organy zainteresowanych państw członkowskich odwzajemniły środek stosowany przez Szwecję poprzez zastosowanie go do zlokalizowanych w Szwecji oddziałów instytucji kredytowych stosujących metodę IRB, które działają na podstawie zezwolenia na prowadzenie działalności w danym państwie członkowskim, w terminie określonym w zaleceniu C(3).
4. Zaleca się, aby odpowiednie organy odwzajemniły środek stosowany przez Szwecję, stosując go do instytucji kredytowych działających na podstawie zezwolenia na prowadzenie działalności w danym państwie członkowskim stosujących metodę IRB, które posiadają bezpośrednie ekspozycje detaliczne wobec dłużników będących rezydentami w Szwecji zabezpieczone hipotekami na nieruchomościach. Zgodnie z zaleceniem C(2) odpowiednim organom zaleca się stosowanie tego samego środka, co środek wdrożony w Szwecji przez organ aktywuujący, w terminie określonym w zaleceniu C(3).
5. W przypadku gdy ten sam środek polityki makroostrożnościowej nie jest dostępny w danej jurysdykcji, zaleca się, aby odpowiednie organy, po konsultacji z ERRS, zastosowały środek polityki makroostrożnościowej dostępny w ich jurysdykcji o najbardziej zbliżonym skutku w stosunku do środka, o którym mowa powyżej, co do którego zaleca się wzajemność. Zaleca się, aby odpowiednie organy przyjęły zbliżony środek nie później niż cztery miesiące po opublikowaniu niniejszego zalecenia w Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej.

III. Próg istotności

6. Uzupełnieniem tego środka jest właściwy dla instytucji próg istotności w wysokości 5 mld SEK, mający na celu sterowanie potencjalnym stosowaniem zasady *de minimis* przez odpowiednie organy odwzajemniające środek.
7. Zgodnie z sekcją 2.2.1 zalecenia ERRS/2015/2 odpowiednie organy danego państwa członkowskiego mogą objąć zwolnieniem instytucje kredytowe działające na podstawie zezwolenia na prowadzenie działalności w danym państwie członkowskim, które stosują metodę IRB i posiadają nieistotne ekspozycje detaliczne wobec dłużników będącymi rezydentami w Szwecji zabezpieczone hipotekami na nieruchomościach, których wartość nie przekracza progu istotności wynoszącego 5 mld SEK. Stosując próg istotności, odpowiednie organy powinny monitorować istotność ekspozycji oraz powinny stosować środek stosowany przez Szwecję w stosunku do poszczególnych instytucji kredytowych działających na podstawie zezwolenia na prowadzenie działalności w danym państwie członkowskim uprzednio objętych zwolnieniem w przypadku przekroczenia progu istotności w wysokości 5 mld SEK.

▼ M7

8. W przypadku braku instytucji kredytowych działających na podstawie zezwolenia na prowadzenie działalności w zainteresowanych państwach członkowskich, których oddziały są zlokalizowane w Szwecji lub które mają bezpośrednie ekspozycje detaliczne wobec dłużników będących rezydentami w Szwecji zabezpieczone hipotekami na nieruchomościach, które stosują metodę IRB i które posiadają ekspozycje detaliczne w wysokości przynajmniej 5 mld SEK wobec dłużników będących rezydentami w Szwecji zabezpieczone hipotekami na nieruchomościach, odpowiednie organy zainteresowanych państw członkowskich mogą, zgodnie z sekcją 2.2.1 zalecenia ERRS/2015/2, podjąć decyzję o nieodwzajemnianiu środka stosowanego przez Szwecję. W takim przypadku odpowiednie organy powinny monitorować istotność ekspozycji, przy czym zaleca się, aby odwzajemniły środek stosowany przez Szwecję, gdy któraś z instytucji kredytowych stosujących metodę IRB przekroczy próg 5 mld SEK.
9. Zgodnie z sekcją 2.2.1 zalecenia ERRS/2015/2 próg istotności w wysokości 5 mld SEK stanowi zalecany próg maksymalny. Odpowiednie organy przyjmujące środki wzajemne mogą zatem, zamiast stosować zalecony próg, ustanowić, w odpowiednich przypadkach, niższą wartość progową dla swojej jurysdykcji lub zapewnić wzajemność w odniesieniu do danego środka bez stosowania progu istotności.